

Pátek 23. 8. 2019

Praha – Nová Pec

Sedmý ročník začal velkolepým sročením na hlaváku, kde se k naší skupince ve složení Manka, Vojta, Matěj, Roki, Šiki, Bobřík, Ufon a Karča přidali přidali Bára, Jindra, Jířa, Goník a Esma s přítelem, kteří mířili na vlastní puťák a celou tuto společnost vyfotila náhodně okolojdoucí Adolfovíc maminka. Už v redukovaném počtu jsme se k velké radosti spolucestujících nasoukali do velkoprostorového vagónu a odfrčeli jižním expresem směr České Budějovice. Tam jsme přestoupili do vláčku, který objížděl kdejakou vesničku, takže do Nové Peci to trvalo další 2 hodiny. Chtěli jsme vandr zahájit v té samé osvěžovně, kde jsme loni končili, ta nám ale zavřela před nosem. Poseděli jsme tedy naproti, kde neuměli spočítat příbory, zato přesně věděli, kolik měli panáků, každopádně i přes poměrně intenzivní zážitek s místní obsluhou jsme posezení ve zdraví přežili a vydali se do lesa. Po cestě někteří z nás stihli ještě rychlozastávku v podniku, která nás akorát utvrdila v tom, jaká byla chyba ta první hospoda, ale pak už jsme večer opravdu zakončili a ustali si v blízkém lese.

Sobota 24. 8.

les za Novou Pecí – po žluté ke kanálu – Marie – Zvonková – Rakousko – Ježová – les u Hraničního lesa

Když jsme se vymotali z lesa, dali jsme si v rychlém tempu výstup ke Schwarzenberskému plavebnímu kanálu, který nás provázel celý den. Okolo poledne jsme zastavili v občerstvení u restaurace Marie, kde jsme doplnili vodu, chvíli potom navštívili obnovený kostel a hřbitov v Zadní Zvonkové (který měl štěstí, protože nadšenci se do jeho obnovy vrhli už v roce 1990 a nespádl tedy jako jeho příbuzný na Pohoří) a potom zamířili do Rakouska, kudy kanál také protéká. Nedá se říct, že by cesta po rovině okolo kanálu odsýpala, takže místo na spaní jsme začali hledat hned poté, co jsme se vrátili na českou stranu. Jen co jsme zalezli do lesa a postavili přístřešek, začalo pršet. Naštěstí celkem brzy přestalo, takže jsme ještě chvíli poseděli

Napsal uživatel Karča
Pátek, 30 Srpen 2019 17:40 -

pod rozložitým stromem, kde se schovávali ti, kteří nic nestavěli, a když se setmělo, šli jsme spát.

Neděle 25. 8

les – rozcestí U Korandy – žlutá, červená – Vítkův Kámen – Přední Výtoň

Ráno jsme se rychle zabalili a snídani odložili až do blízkého přístřešku. Tam jsme si povyprávěli veselé noční historky o tom, jak Matěje podělala veverka a jak Bobřík v noci chytil něco malého, slizkého a chlupatého, poradili cestu několika německy mluvícím cyklistům, kteří neumějí číst v mapách a vydali se na Vítkův Kámen. Hned na kraji Svatého Tomáše jsme narazili na příjemnou osvěžovnu, kde jsme si u nahluchlého staříka dali lahváče za 20,- a kofolu za 22,- a posilnění došli pod Vítkův Kámen. Na zříceninu se zašli podívat jen Karča s Ufonem, zbytek dal přednost burgeru v občerstvení pod hradem. Potom nám došlo, že víkendová parta se potřebuje dostat na přívoz, takže jsme rychle zabalili a vydali se dál. Kousek za vesnicí se naše cesty rozdělili, většina pokračovala po Tomášské cestě až do Frýdavy, kde chytili přívoz do frymburka a tam Ježkoodvoz do Prahy nebo na vlak, Manka, Vojta a Karča pak zamířili na lesní cestu do Přední Výtoně, aby po celém víkendu okolo Lipna konečně viděli Lipno. Nutno podotknout, že jakmile jsme se rozdělili, začala být cesta mnohem zajímavější, protože poprvé vedla lesem a loukou a ne jenom po asfaltu. V Přední Výtoni jsme si dali kofolu a doplnili vodu a pak se natěšeně vydali na pláž. Po příjemném vykoupaní jsme vystoupali po červené a zapluli do lesa.